

[Pia Dahl]

Fremskridtspartiet finder, at skolen er forældrenes, at en skole skal have tilskud i forhold til sit elevtal – en pose penge pr. elev, naturligvis differentieret efter, hvilket klassetrin de går på – og at der også blandt skoler skal være et vist konkurrencemoment, som fru Inge Dahl-Sørensen nævnte det.

Derudover har Fremskridtspartiet også den holdning, at kommunalbestyrelsen faktisk slet ikke bør blande sig i de spørgsmål, og at det jo er sådan, at den skole og den skolebestyrelse, der er bedst, også vil få indskrevet flest elever.

Endelig kan jeg sige som ministeren, når vi afviser forslaget, at det ikke er ønskværdigt med en sådan lovgivning, i og med at det jo ifølge sagens natur ikke er vanskeligt at få tilslutning til at bruge andres penge.

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, det er meget forståeligt, at SF, som var det eneste parti, der ikke støttede ændringerne i folkeskolen på dette område, nu fremsætter et forslag som det foreliggende, men det er formentlig lige så forståeligt, at Det Radikale Venstre ikke så kort tid efter ændringer, som vi gik ind for og arbejdede for, skulle kunne medvirke til at fremme SF's forslag. Derfor må vi sige nej.

Emmert Andersen (CD):

Med en vedtagelse af SF's forslag ville det blive så godt som umuligt nogen sinde at få nedlagt en skole. Vi har et dalende børnetal, og vi skal derfor have nedlagt nogle skoler. Det er realiteten.

Der er ikke noget, der kan ophidse gemytterne så meget, som når en skole skal nedlægges. Det skal i hvert fald ikke være lille Peters skole. Det kan godt ske, det skal være en anden, men ikke den, Peter går i.

Derfor må vi nok i CD sige, at vi har valgt nogle repræsentanter til at træffe den slags afgørelser: kommunalbestyrelsesmedlemmer, byrådsmedlemmer osv. De må tage ansvaret. Hvis de ikke gør det godt nok, må de væltes ved næste valg. Det kan ikke være forældrene, der i disse situationer skal bestemme, om skoler skal nedlægges eller ikke nedlægges.

Lysholm Christensen (KRF):

Folkeafstemninger ved skolenedlæggelser blev afskaffet af et stort flertal her i Folketinget

i december 1988. Kommunalbestyrelsen kan nu efter høringsrunde egenrådigt træffe beslutning om skolelukninger.

Forslagsstillerne beskriver i forslaget den interessante forhistorie, der ligger på området. Partierne, bl.a. Socialdemokratiet og Venstre, har gennem årene arbejdet aktivt for forældrenes ret til at kræve folkeafstemning i forbindelse med planer om skolenedlæggelser. Det var imidlertid i 1970'erne. Dengang drømte ingen om, at den demografiske udvikling ville forløbe, som den gjorde i 1980'erne. 20 pct.s nedgang i elevtallet kunne ingen forudse dengang.

Da vi ændrede folkeskoleloven i 1988, var det nødvendigt for at give kommunerne handlemuligheder i relation til økonomisk og strukturel tilpasning af skolevæsenet, specielt i byområder, men som det også er citeret i bemærkningerne, udtrykte vi fra Kristeligt Folkepartis side allerede dengang bekymring for landsbyskolernes fremtid.

Hvad er der så sket i de to år siden lovændringen? Ja, der er blevet nedlagt skoler i byområder, hvor bygningsmassen var ude af trit med elevtallet, og hvor afstanden til nærmeste skole ikke var særlig stor. Det finder vi helt naturligt og i orden. Det var en nødvendig tilpasning, og ikke alle kommuner er færdige med denne nødvendige proces. Men der er også nedlagt en række skoler i landsbysamfund, og mange flere er planlagt. Det er vi i Kristeligt Folkeparti dybt bekymret over, for landsbyerne repræsenterer et uundværligt element i vort samfund. Skolen er ofte hjørnesten i landsbyen, og derfor er det ikke blot en skole, man i givet fald lukker, men man tapper lokalsamfundet for en vigtig kraftkilde – man mister et samlingspunkt. Det er helt forståeligt, at lokalbefolkningen reagerer ved at anmelde oprettelsen af en friskole i en sådan situation.

Der er heldigvis eksempler på, at kommunalbestyrelser – med stor succes i øvrigt – har bevaret mindre skoler til stor glæde for lokalbefolkningen. Men fristelsen til at indkassere en tilsyneladende hurtig rationaliseringsgevinst er åbenbart for stor for mange kommunalbestyrelser, og derfor er mange små landsbyskoler stadig truet med stor uro i lokalsamfundet til følge.

På den baggrund skal jeg derfor tilsige min og mit partis principielle støtte til SF's forslag om genindførelse af en form for beboerafstem-